

Sidsele Helleman Bibow

Tannlege Sidsel Helleman Bibow er død 66 år gammel og det er mange som er lei seg fordi de har mistet en kjær og god venn. Ikke minst blant hennes pasienter. Sidsel var svært skoleflink og ferdig tannlege da hun var 24 år og bygde opp en stor og verdifull praksis på Frogner.

Det som særlig kjennetegnet Sidsel var hennes pågangsmot og usedvanlige gjestfrihet i tillegg til at hun var en flott kvinne. Heldige var de som ble bedt i selskap til henne og hennes ektemann Jarl i deres deilige hus på Nesbru i Asker! Enten det var haveselskap om sommeren med

partytelt og med masse blomster, velklippede plener og mye god mat og drikke eller selskap i den mørke årstid med stearinlys og levende fakler. Det vi som gjester særlig la merke til var en fantastisk god og hyggelig stemning som bl.a. skyldes det hengivende og nære forhold som hersket mellom ektefellene hvor rollene var klart definert: Sidsel lagde all den gode maten og Jarl ryddet opp og tro støttende til der det var nødvendig. Det satte også sitt preg på oss som gjester, og vi var alltid takknemlig for all hygge og den gode behandling vi fikk.

Sidsel var også meget tennisinteressert, kanskje særlig fordi hennes sønn Anders i sin tid var en av landets beste spillere og hun gjorde da også en stor innsats i arrangementskomiteen i Norges Tennisforbund i perioden 1990 til

1996. Sidsel var også svært hundenteinteressert og satt noen år i avlsrådet i Retrieverklubben og hadde også sin egen kennel hvor hun drev fram en rekke høyt premierte hunder. Kanskje hennes siste store glede var at unghunden Milli Vanilli fikk første premie nå i august.

Det som nå har skjedd er forferdelig trist og vondt, særlig for Vibeke, Anders og Jarl, men også for alle hennes venner i inn- og utland som vil savne hennes pågangsmot, hennes entusiasme og alltid gode humør!

Vi lyser fred over hennes minne!

Hans Helmen

TILBAKEBLIKK

1909 Fest I

En ukes tid etter at Stortinget i mars 1909 hadde vedtatt opprettelsen av Statens Tandlægeinstitutt, innbød NTF til fest for å feire seieren. Det siteres fra omtalen i Tidende:

«Undervisningssagen er endelig bragt i havn. Den største sag, som Den norske Tandlægeforening siden sin stiftelse har havt paa sit program, er lykkelig og vel avsluttet, og det foreløbige maal er naaet: Statens overtagelse af den hele tandlægeundervisning.

Det var derfor ganske naturlig, at foreningens medlemmer følte trang til i en festlig sammenkomst at søge udløsning for den glæde, der fylde dem. Bestyrelsen veirede stemningen og indbød til fest.»

April 1909, 5te hefte

1959 Tannrâte og reklame

Skoletannlege Bernt Berggrens kronikk i Dagbladet i februar 1959 er gjengitt i Tidende. Det siteres fra innledningen:

«Skoletannlegen er på vei hjem en ettermiddag, noenlunde tilfreds med sin daglige innsats for den berømte folkehelsen, etter å ha innsisert et dusin tannbørster og forsøkt å lære like mange smårollinger å børste tennene riktig. Så får han øye på to små pasienter som står gledestrålende utenfor sjokoladebutikken og pusser tennene – med *en tannbørste av lakris*.

En lakristannbørste. Hvem har ansvaret for denne fullkomne hån mot tannlegens arbeid og mot alt helsearbeid for øvrig? Skal vi rolig se på at uansvarlige mennesker ødelegger ikke bare våre barns tenner, men også den helsemoral vi forsøker å bygge opp i den unge generasjon? Skal vi la lakristannbørsten også passere og vente

på den neste utfordring, kanskje i form av en tannlegeseigmann med lakrisbukser og hvit sukkertøyfrakk? Sjokoladeindustrien kjenner ingen grenser.»

Mars 1959, hefte 3

1999 Nybrotsarbeid på Jevnaker

Selv for kursvante og godt oppdatterte tannleger er problembasert læring (PBL) noe nytt. Etter i alle år å ha vært vant til en læringsmodell der man sitter og får informasjon, og i stor grad er passiv mottaker, er det lett å bli frustrert, sa professor Pål Barkvoll etter de første TSE-deltakernes møte med PBL på Jevnaker i januar. Etter tre dager var frustrasjonen imidlertid snudd til positiv entusiasme og store forventninger, og kurskoordinatorene var slitne, men lykkelige.

Februar 1999, nr. 3